

# TILLATELSE

FOR

**A/S SAUDEFALDENE**

## **TIL Å FORETA EN YTTERLIGERE REGULERING I BERGDALEN OG AV HOLMEVATN**

(MEDDELT VED KGL. RES. 5. FEBRUAR 1954.)

Ved kgl. resolusjon 5. februar 1954 er det bestemt:

1. I medhold av lov om vassdragsreguleringer av 14. desember 1917 tillates A/S Saudefaldene å foreta en ytterligere regulering i Bergdalen i det vesentlige i samsvar med søknad av 6. februar 1952 og på de betingelser som er tatt inn i Industridepartementets tilråding av 5. februar 1954.
2. A/S Saudefaldene tillates ved endring av den plan som lå til grunn for selskapets reguleringstillatelse av 11. desember 1914 å foreta en ytterligere regulering av Holmevatn i det vesentlige i samsvar med søknad av 30. mai 1953 og under den forutsetning som er tatt inn i Industridepartementets ovennevnte tilråding.  
Reguleringskonsesjonen av 11. desember 1914 fornyes for så vidt det er nødvendig for gjennomføringen av planendringen.
3. Manøvreringsreglementet for reguleringstillatelsen av 11. desember 1914 endres som anført i ovennevnte tilråding og gjøres gjeldende inntil videre.

## Betingelser

### for tillatelse for A/S Saudefaldene til ytterligere regulering i Bergdalen.

(Fastsatt ved kgl. resolusjon 5. februar 1954.)

#### 1.

Reguleringskonsesjonen gjelder til 11. desember 1979.

Reguleringskonsesjonen kan ikke overdras.

De utførte reguleringsanlegg eller andeler deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vassfall i samme vassdrag nedenfor anleggene.

Ved utløpet av den i reguleringskonsesjonen fastsatte tid tilfaller reguleringsanleggene med tilliggende grunn og rettigheter og med de bygninger og andre innretninger som er oppført av hensyn til reguleringen staten med full eiendomsrett og uten vederlag. Hvilke bygninger og innretninger staten kan forlange, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn.

Anleggene må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

#### 2.

I det 40. år regnet fra 2. oktober 1925 skal staten kunne innløse reguleringsanleggene. Benytter staten seg ikke herav skal den i det 10. år deretter ha samme adgang. Bestemmelsen om innløsning må være meldt reguleringsanleggenes eier 5 år i forveien. Innløsningssummen blir å beregne under hensyn til at grunnstykker og rettigheter samt vannbyggningsarbeider og hus har en verdi svarende til hva de bevislig har kostet ved ervervelsen med fradrag for amortisasjon i reguleringstiden. For annet tilbehør beregnes den tekniske verdi etter skjønn på statens bekostning.

Anleggene skal ved innløsningen være i fullt driftsmessig stand. Hvor vidt så er tilfellet avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn på statens bekostning.

Konsesjonæren plikter på sin bekostning å utføre hva skjønnet i så hensende måtte bestemme.

#### 3.

For den øking av vasskraften som ved reguleringen tilflytter eiere av vassfall eller bruk i vassdraget, skal disse erlegge følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 1 pr. nat.-HK.

Til de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr. 1 pr. nat.-HK.

Økingen av vasskraften beregnes på grunnlag av den øking av vassføringen som reguleringen antas å ville medføre utover den vassføring som har kunnet påregnes år om annet med den tidligere bestående regulering. Ved beregningen av denne øking forutsettes det at magasinene utnyttes på en sådan måte at vassføringen i lågvassperioden blir så jevn som mulig. Hva der i hvert enkelt tilfelle skal ansees som den ved reguleringen innvunne øking av vasskraften avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreffer etter hvert som den ved reguleringen innvunne vasskraft tas i bruk. Avgiften har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. rente.

#### 4.

Nærmere bestemmelser om betalingen av avgifter etter post 3 og kontroll med vannforbruket, samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 20, skal med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende departement.

#### 5.

Arbeidet må fullføres innen 2. oktober 1958.

I fristen medregnes ikke den tid som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major) streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

For hver dag fristene uten tillatelse meddelt av Kongen måtte oversittes erlegger konsesjonæren en løpende mulkt til statskassen av kr. 100.

#### 6.

Til anlegg og drift skal utelukkende anvendes funksjonærer og arbeidere som har norsk innføds- eller statsborgerrett.

Vedkommende myndighet kan dog tillate unntagelser fra regelen når behovet for spe-

siell fagkunnskap eller øvelse eller andre avgjørende hensyn gjør det nødvendig eller særlig ønskelig.

Såfremt ikke offentlige hensyn taler mot det kan fremmede arbeidere også tillates benyttet når de har hatt fast bopel her i riket i det siste år.

For hver dag noen i strid med foranstående bestemmelser er i konsesjonærens tjeneste, erlegges til statskassen en løpende mulkt stor inntil kr. 50 — femti kroner — for hver person.

## 7.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anleggene anvende norske varer for så vidt disse kan fåes like gode, tilstrekkelig hurtig — herunder forutsatt at der er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mer enn 10 pst. overstiger den pris med tillagt toll hvortil de kan erholdes fra utlandet. Er der adgang til å velge mellom forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innen landet fallende arbeid og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell — 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges.

Toll og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske vares pris (eksklusive toll). I tilfelle av tvist herom avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer når særlige hensyn gjør det påkrevd.

For overtredelse av bestemmelsene i nærværende post erlegges konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 — femten — pst. av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

## 8.

Forsikring tegnes fortrinsvis i norske selskaper, hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske. Vedkommende departement kan dispensere fra denne bestemmelse hvis særlige hensyn foreligger.

## 9.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedenfor penger som vederlag for arbeid eller pålegges noen forpliktelse med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøy og andre arbeidsmateriale). Verktøy og andre arbeidsredskaper, som utleveres arbeiderne til benyttelse, kan

bare kreves erstattet når de bortkastes eller ødelegges, og da bare med sin virkelige verdi, beregnet etter hva de har kostet konsesjonæren med rimelig fradrag for slitasje. Hvis konsesjonæren holder handelsbu for sine arbeidere, skal nettooverskuddet etter revidert årsregnskap anvendes til almenntilgitt øyemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes etter samråd med et av arbeiderne oppnevnt utvalg, som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende departement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anleggene.

## 10.

Konsesjonæren er forpliktet til når vedkommende departement forlanger det, på den måte og på de vilkår som departementet bestemmer å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige legehjelp og å holde et for øyemedet tjenlig sykehus med isolasjonslokale og tidsmessig utstyr.

## 11.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sundt og tilstrekkelig husrom etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende departements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvistigheter å oppsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller hus leid hos ham. Uenighet om hvorvidt oppsigelse skyldes arbeidstvist avgjøres med bindende virkning av departementet.

Bestemmelsene i annet ledd får ikke anvendelse på leieforholdet mellom konsesjonæren og arbeider når § 38 i lov om husleie av 16. juni 1939 gjelder i kommunen og leieforholdet er beskyttet gjennom oppsigelsesreglene i nevnte paragraf.

## 12.

Konsesjonæren er forpliktet til i den utstrekning som fylkesvegstyret bestemmer å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veger og bruer, hvis disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. Veger og bruer som konsesjonæren anlegger, skal stilles til fri benyttelse for almenheten, for så vidt departementet finner at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anleggene.

## Forutsetning for tillatelse til ytterligere regulering av Holmevatn.

(Fastsatt ved kgl. resolusjon 5. februar 1954.)

Til vedlikehold av fiskebestanden i Holmevatn plikter A/S Saudefaldene årlig å sette ut yngel og/eller settefisk etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

## Endring i Manøvreringsreglement for regulering av Storelvvassdraget.

(Fastsatt ved kgl. resolusjon 5. februar 1954.)

Det senest ved kgl. resolusjon av 14. februar 1936 fastsatte manøvreringsreglement for regulering av Storelvvassdraget endres slik:

Pkt. I post D erstattes med:

«D) Dam ved Holmevatn.

- a) Regulert høyvannstand 743,30 m o.h.
- b) Regulert lavvann ..... 719,50 »
- c) Reguleringshøyde ..... 23,80 m
- d) hvorav heving ved dammen ..... 15,00 m »

Pkt. I post H erstattes med:

«H) Dam ved Nedre Bergdalsvatn.

- a) Regulert høyvannstand 580,00 m o.h.
- b) Regulert lavvann ..... 526,00 »

- c) Reguleringshøyde ..... 54,00 m
- d) hvorav heving ved dammen ..... 24,60 m

Øvre Bergdalsvatn.

- a) kan senkes fra nåværende lavvannstand ..... 661,00 m o.h.
- b) til ..... 621,00 »
- c) Reguleringshøyde ..... 40,00 m

Det naturlige utløp av vatnet forblir uforandret.»

Pkt. II, tredje ledd gis følgende tilføyelse:

«Denne bestemmelse gjelder ikke avløpselvene fra Øvre og Nedre Bergdalsvatn.»